

La llengua catalana és present a molts indrets a Catalunya Nord.

Per exemple : algunes voluntats polítiques proposen la retolació bilingüe a la seva ciutat ; a la USAP, l'antre de l'esport nord-català tot és en bilingüe ; unes botigues pertanyent a grans grups comercials de l'Estat Francès s'hi posen també. Podem fins i tot veure sobre certes façanes de cases senyeres i representacions de Sant Jordi.

Aquestes iniciatives encara són tímides, el fet no es pot negar ; tanmateix tenen el mèrit d'existir.

Tot i això, el fenomen no és més que una representació escrita de la llengua catalana. La llengua es veu però dissortadament, no se la sent parlar !

Gràcies als esforços permanents de nombrosos voluntaris, moltes associacions a Catalunya Nord mantenen vives la cultura i sobretot la llengua catalana. Molt feliçment, classes d'immersió o bilingües es fan, del parvulari fins a la universitat.

Però, les autoritats franceses no estan disposades a protegir totes les llengües de l'hexàgon. Només s'entossudeixen en imposar, protegir i garantir l'hegemonia de la llengua francesa a tot el territori. L'Estat Francès considera que el català és una llengua regional minoritària. Però com pot ser considerada un fet minoritari mentre concerneix un territori d'onze milions de persones?

Els francesos troben normal que els catalans estiguem obligats a parlar la seva llengua. Els francesos no trobarien pas normal que nosaltres els obliguéssim a ells a parlar la nostra llengua. Els francesos veuen com a normal que si vénen a Catalunya Nord han de poder parlar el francès. En canvi considerarien intolerable que un català anés a Paris i intentés que l'entenguessin parlant en català. Però perquè? Quina raó ho pot explicar?

De fet doncs, tots els centres d'ensenyament en català a Catalunya Nord coneixen grans dificultats per culpa de problemes financers lligats a la reducció de les subvencions i també, per falta de voluntat real dels nostres dirigents polítics.

Poc a poc a l'Estat Francès, els centres públics on s'ensenyen les llengües "regionals" es moren. Mentrestant, els centres d'ensenyament immersiu del món associatiu o privat intenten sobreviure.

A més, per a les joves generacions, generalment la llengua materna és el francès. Esdevé doncs difícil mantenir el català a casa o al carrer per a qualsevol conversa. Si ho intentem fer, malgrat la bona voluntat un munt de dificultats apareixen (d'expressió, de comprensió) i acabem tornant a fer servir la llengua imposada.

La constatació és aquesta: tret d'una ràdio i associacions dedicades a la causa catalana, parlem poc la llengua pròpia de Catalunya Nord.

Ara, si cal sostenir, ajudar, incentivar totes aquestes iniciatives que reivindiquen el català, la solució no pot ser més que política.

La llengua catalana serà més present, si una voluntat política real permet el seu desenvolupament a les escoles.

Independència doncs per a Catalunya Nord : perquè la llengua catalana sigui utilitzada en tota normalitat pel nostre poble, com qualsevol poble lliure i democràtic.

GiL

le marché aux fleurs
El mercat de les flors
Bonjour !
Bon Dia !
USAP
ECOLE RUGBY
ESCOLA DE RUGBI